

УДК 338.2:341.1(477)

ЗАГАЛЬНІ ТЕНДЕНЦІЇ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СФЕРИ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Кулак Н.В.

Київський національний університет технологій та дизайну

У статті викладено результати дослідження загальносвітових тенденцій державного регулювання інноваційного розвитку сфери підприємницької діяльності. Проаналізовано особливості механізму державного регулювання інноваційної діяльності малого та середнього підприємництва в Україні.

Ключові слова: інноваційна діяльність, державне регулювання, підприємницька діяльність.

Постановка проблеми Головною ознакою економіки розвинутих країн сьогодні є забезпечена з боку держави спрямованість на використання інноваційної моделі господарювання.

Згідно з офіційними статистичними даними, у 2013 р. в Україні інноваційною діяльністю займалися 16,8% підприємств, у 2014 р. – 16,1%, у 2015 р. – 17,3% [1, 2]. Державна служба статистики України фіксує у 2015 році лише 15,2% інноваційно активних підприємств, що на 3,1% вище за 2014 рік [1, 2]. Згідно даним спільного дослідження Корнельського університету (США), Школи Бізнесу INSEAD (Франція) та Всесвітньої організації інтелектуальної власності України у 2016 році посіла лише 56 місце у рейтингу глобального інноваційного індексу (далі Рейтинг ГІІ) із показником 35,72, порівняно із 2015 роком, коли показник глобального інноваційного індексу країни дорівнював 36,45, що відповідало 64 місцю у світовому Рейтинг ГІІ [3, 4].

Таким чином кількісні показники підприємств, які використовують інноваційну модель господарювання в Україні залишаються стабільно невисокими. Незважаючи на те, що Україна забезпечена потужним науковим та кадровим потенціалом, має досвід створення інноваційного продукту, країна поступово втрачає позиції на світовому ринку інноваційних товарів і послуг. Причиною негативної тенденції є неефективність механізму державного регулювання процесів інноваційного розвитку підприємницької діяльності. Підвищення інноваційної активності сфери підприємницької діяльності є стратегічно важливим завданням державного регулювання.

Аналіз останніх досліджень Вагомий вклад в дослідження питань державно регулювання інноваційного розвитку сфери підприємницької діяльності здійснили: Г.А. Андрощук [10], С.М. Ілляшенко [11], В.В. Казаков [12] та інші.

Проте дослідження процесів формування дієвого механізму сфери підприємницької діяльності мають носити комплексний характер та базуватися на інституційному аналізі, чого не роблять сучасні дослідники. Останні наукові публікації висвітлюють окремі прогалини у політиці державного регулювання функціонування інноваційного підприємництва, фіксують недостатню фінансову складову та непослідовність державної політики, приділяють увагу питанням інноваційного розвитку підприємництва в окремих галузях народного господарства, залишаючи поза увагою той факт, що інновація як феномен сучасності є еволюційним результатом взаємо-

дії науково-технічних, виробничих, соціально-економічних, правотворчих та інших суспільних процесів, що потребує дослідів з позиції впливу як зовнішніх (політичних, економічних, соціальних, культурних, правових) так і внутрішніх (рівень кваліфікації персоналу, рівень розвитку науки, рівень правосвідомості) факторів.

Невирішені частини проблеми. Доведено, що інноваційний тип економіки одночасно є і прибутковим і ризикованим. Тому необхідно забезпечити поступовий, збалансований перехід країни до інноваційного типу господарювання шляхом створення дієвого механізму державного регулювання сфери підприємницької діяльності.

Метою статті є аналіз загальних світових та вітчизняних тенденцій державно регулювання інноваційного розвитку сфери підприємницької діяльності, розкриття та обґрунтування основних складових державного механізму, спроможного створити потенціал для переходу вітчизняної економіки на шлях активного інноваційного розвитку.

Основні результати дослідження. Інститут державної інноваційної політики виникає наприкінці 1960-х – на початку 1970-х років. Термін «інноваційна політика» уперше було використано у 1967 році Міністерством торгівлі США у доповіді «Технологічні нововведення: управління та умови здійснення» [14].

За період існування інституту інноваційної політики сформовано різні підходи до створення економіки інноваційного типу. Загальним в усіх підходах є те, що рушійною складовою економіки інноваційного типу є підприємництво побудоване на використанні інноваційних технологій, виробництві інноваційного товару, або на торгівлі інноваційними розробками.

Згідно даними Дослідження ГІІ лідируючі позиції у рейтингу ефективності інноваційних систем у 2016 році займають держави-лідери економічного розвитку: Швейцарія, Швеція, Великобританія, США [3].

У таблиці 1 наведено дані рейтингу ефективності інноваційних систем світових лідерів, та країн, що у найбільшій мірі відповідають умовам і рівню розвитку України (країни колишнього соціалістичного блоку).

Науковці виділяють наступні складовими державної політики регулювання сфери інноваційного підприємництва [12]:

- законодавче забезпечення; формування й підтримка розвитку інноваційної інфраструктури;
- прогнозування й планування інноваційного розвитку;

- захист інтелектуальної власності; підтримка розвитку науки та освіти;
- пільгове оподаткування суб'єктів господарювання, що здійснюють інноваційну діяльність;
- державна фінансова підтримка науково-дослідної діяльності та інноваційної господарської діяльності;
- формування сприятливого організаційного середовища.

Таблиця 1

**Рейтинг ефективності
інноваційних систем 2016 року**

Країна	Регіон	Місце у рейтингу	Показник глобального інноваційного індексу
ЛІДЕРИ			
Швейцарська Конфедерація	Європа	1	66,59
Швеція	Європа	2	61,36
Великобританія	Європа	3	61,25
США	Північна Америка	4	61,40
Японія	Східна Азія	16	54,52
Країни, що відповідають рівню розвитку України			
Естонія	Європа	24	51,73
Латвія	Європа	34	44,33
Словацька Республіка	Європа	37	41,70
Болгарія	Європа	38	41,42
Польща	Європа	39	40,22
Російська Федерація	Європа	43	38,50
Молдавська Республіка	Європа	46	38,39
Україна	Європа	56	35,72
Казахстан	Євразія	75	35,51
Республіка Білорусь	Європа	79	30,39

Джерело: розроблено автором за даними [3]

За результатами дослідження державної політики країн-лідерів інноваційного розвитку, визначено наступні тенденції державної політики відносно інноваційного підприємництва (таблиця 2).

Загальними, згідно проведеного аналізу, в політиці економічно розвинутих країн, є напрями діяльності наведені у таблиці 3.

Аналіз загальних тенденцій державного регулювання інноваційного розвитку сфери підприємницької діяльності в країнах, які вже перейшли до інноваційного типу економіки свідчить, що фундаментом політики кожної окремої країни є об'єктивні умови в яких функціонує ця країна. Тому форми, методи та інструменти формування та регулювання сфери інноваційного підприємництва визначається окремою країною в залежності від територіально – демографічних, природних, політичних, соціально-економічних особливостей країни.

Аналіз державних підходів до інноваційного розвитку сфери підприємницької діяльності виявив наступні загальні напрями, які сприяють створенню умов для успішного інноваційного розвитку сфери підприємницької діяльності:

– використання національної специфіки держави, як базису для створення програми інноваційного розвитку;

– послідовна державна політика, спрямована на створення нормативно-правової бази, що забезпечує формування сприятливих умов для функціонування підприємств з інноваційною складовою;

– розвиток освіти, підтримка системи підвищення кваліфікації практичних наукових та педагогічних працівників;

– податкові пільги, система державного фінансування та заохочень; забезпечення захисту інтелектуальної власності;

– створення умов для консолідації держави, науки та підприємництва;

– підтримка інноваційних розробок шляхом системи державних грантів та державного замовлення;

– популяризація інновацій у суспільстві.

Країни, які перейшли до формування економіки інноваційного типу нещодавно, намагаються подолати розрив у розвитку із країнами лідерами. Такими країнами є держави колишнього Радянського табору, в число яких входить і Україна. За результатами аналізу стану інноваційного розвитку сфери підприємницької діяльності країн колишнього Радянського табору виявлено основні фактори, які знижують темпи розвитку інноваційного підприємництва (Таблиця 4).

З результатів аналізу випливає, що механізм регулювання сфери інноваційного підприємництва складається із форм, методів та інструментів, за допомогою яких держава впливає на інститут підприємництва, соціум, країну в цілому, з метою формування та розвитку підприємництва інноваційного типу. Крім того, з'ясовано, що механізм регулювання сфери інноваційного підприємництва в Україні та в країнах, які переходять до формування економіки інноваційного типу складається із 4 головних елементів: правового, фінансово-економічного, інформаційного та наукового.

Висновки та пропозиції Основні світові тенденції державної політики в сфері регулювання інноваційного підприємництва спрямовані на: забезпечення та удосконалення правової складової механізму регулювання інноваційного підприємництва в питаннях формування та розвитку інноваційного підприємництва, податкової системи, кредитно-фінансової політики, зовнішньоекономічних відносин, метрології, сертифікації та стандартизації інноваційного продукту, інтелектуального права; забезпечення фінансової складової інноваційного підприємництва; інформаційне забезпечення інноваційного процесу розвитку сфери інноваційного підприємництва; наукового супроводу процесу формування інноваційного підприємництва, наукового забезпечення створення інноваційної продукції, формування кадрового потенціалу науковців.

Детальніше наповнення напрямків державного регулювання для України та країн які тільки формують сферу інноваційного підприємництва на сьогодні має наступний зміст:

1. Систематизація та удосконалення управління у сфері інновацій шляхом доопрацювання законодавчих механізмів застосування податкових пільг, стимулювання ведення інноваційного

підприємництва, покращення інвестиційного клімату, стимулювання на державному рівні впровадження в підприємницькі процеси інноваційних технологій.

2. Підтримка НДДКР інноваційної спрямованості, стимулювання об'єднання потенціалу сфери досліджень і розробок із підприємницькою діяльністю, державна підтримка трансферу технологій необхід-

Таблиця 2

Основні тенденції державної політики країн – лідерів інноваційного розвитку у сфері інноваційного підприємництва

Країна	Основні тенденції
Швейцарська Конфедерація	<p>Особливості: Відсутність з боку держави пріоритетів підтримки розвитку будь – яких галузей промисловості; підтримка підприємництва з інноваційною складовою; вектор на зниження складової державного втручання в підприємницьку діяльність; заохочення конкурентних відносин; забезпечення участі Швейцарії в міжнародних програмах і проектах в області технологій та інновацій.</p> <p>Умови державної підтримки проектів: проекти здійснюються у співпраці з партнерами, що представляють приватний або державний сектор (партнери по реалізації), які забезпечують безпосереднє використання результатів наочно-дослідної та дослідно-конструкторської роботи (далі НДДКР); обов'язкова наявність значного ринкового потенціалу результатів дослідження; неможливість реалізації проектів без державної підтримки; реалізація проектів сприяє підвищенню рівня кваліфікації дослідних кадрів.</p>
Швеція	<p>Особливості: Орієнтація та державна підтримка розвитку університетів та фундаментальних наук в сфері: економіки, математики, класичних дослідів, комп'ютерних технологій, біології, медицини, фізики, права, енергетики, альтернативного палива.</p> <p>Дослідження, спрямовані на підтримку добробуту, охорону здоров'я, соціальне обслуговування, ринку праці; екології, біології, землезнавства, комунального планування, будівництва, архітектури, управління земельними і водними ресурсами, збереження об'єктів культурної цінності.</p> <p>Державна підтримка здійснюється за умов спрямованості проектів на розвиток науки, освіти і соціальної сфери, розвиток знань як платформи для інноваційної діяльності; трансфер технологій. Використано принцип «потрійної спіралі», який полягає у чіткому взаємозв'язку між бізнес-структурами, державними органами влади та університетами на трьох рівнях: національному, галузевому, регіональному.</p>
Великобританія	<p>Особливості: Бізнес відіграє керівну роль у визначенні цілей інноваційної політики країни. Орієнтація державної політики на створення комерційних інноваційних продуктів, зменшення бюрократичних процедур, диверсифікація джерел фінансування, вагомі податкові пільги. Залучення бізнесу та промислових кіл у наукову діяльність. Залучення приватних інвестицій шляхом надання вагомих податкових пільг та податкових кредитів.</p> <p>Контроль якості, та політика на підвищення кваліфікації наукових та педагогічних кадрів на всіх рівнях освіти і в наукових закладах. Розвиток НДДКР у регіонах.</p> <p>Держава реалізує та активізує інноваційну політику через наступні механізми: надання податкових кредитів; інвестиції в дослідницькі роботи світового рівня, що виконуються в найпотужніших британських дослідницьких центрах; фінансово-технічна підтримка провідних університетів і державних лабораторій; прив'язка досліджень, які фінансуються з бюджетних джерел, до потреб економіки й бізнесу; спрямованість наукових досліджень на покращення загального добробуту; систематичне забезпечення наукового сектора вченими, інженерами й технологами; систематичне підвищення якості професійного рівня фахівців, зайнятих у науковій сфері, підвищення професійних навичок наукових викладачів і лекторів у кожній школі, коледжі й університеті; політика на підвищення кількості студентів вузів і учнів старших класів та коледжів, що обирають спеціальність, пов'язану з науково-дослідною діяльністю; заохочення до навчання висококваліфікованих студентів, що мають намір будувати кар'єру в НДДКР; збільшення державного фінансування науки.</p>
США	<p>Особливості: Провідна роль держави у процесі регулювання інноваційної діяльності. Механізм регулювання має децентралізований характер.</p> <p>Підтримка великого і МСП, стимулювання інвестицій у венчурний бізнес.</p> <p>Держава реалізує інноваційну політику шляхом економічних та правових механізмів, що складаються із: економіко-правових заходів, забезпечених Конституцією, відповідними законами, внутрішньовідомчими, адміністративними розпорядженнями; державного фінансування наукової сфери; контрактної системи відносин між суб'єктами інноваційної діяльності та державою; податкової системи; патентно-ліцензійної, антитрестовської політики; амортизаційних заходів, системи субсидії; передавання технологій; підтримки міжорганізаційної кооперації та дрібного інноваційного бізнесу; урядових закупівель.</p>
Японія	<p>Особливості: Питання інноваційної політики знаходиться у компетенції керівників держави. Створення інституту інноваційного розвитку почалося із політики запозичення інноваційних розробок іноземного походження; залучення провідних спеціалістів з інших країн світу для освоєння новітніх технологій, мілітаристичної спрямованості. Сучасна Японія перейшла до: створення власних інноваційних проектів; здійснення значних інвестицій в науку.</p> <p>Держава фінансує лише початок ризикованих НДДКР. На стадії розроблення інноваційних залучаються приватні компанії. Реалізація проекту відбувається лише за кошти приватних компаній. Вектор розвитку направлено на транснаціональні корпорації.</p> <p>Низький процент (далі МСП) із інноваційною складовою.</p> <p>Стимулюється державно-приватне партнерство, система патентування, підтримуються конкурентні відносини. Пріоритетні напрями досліджень: охорона здоров'я, інформаційні технології, охорона навколишнього середовища, нанотехнології.</p>

Джерело: розроблено автором за даними [3, 4, 5, 6, 8]

них для створення в Україні підприємств-виробників інноваційної конкурентоспроможної продукції.

3. Створення на базі вищих освітніх закладів інноваційних освітньо-правових бізнес-ін-

кубаторів, з метою прискореної «інкубації» фахівців необхідних для функціонування інноваційного підприємництва та осіб із підприємницьким світоглядом.

Таблиця 3

Загальні напрями політики розвитку інноваційного підприємництва країн-лідерів

Напрямок дій	Зміст дій
Дії фінансової спрямованості	Створення правового поля для пільгового оподаткування; державне фінансування інноваційних проектів; державне кредитування інноваційних проектів і програм зі створення інноваційних підприємницьких структур; спільне та пайове фінансування інноваційних проектів; система державних грантів; стимулювання через систему державного замовлення
Дії нефінансової спрямованості	Координаційні, інформаційні, стимулюючі; законодавчі, податкові, інформаційно-консультаційні, організаційні.

Джерело: розроблено автором за даними [3, 4, 5, 8]

Таблиця 4

Фактори, які знижують темпи розвитку інноваційного підприємництва у країнах колишнього Радянського табору

Країна	Фактори
Естонія	Фінансові методи участі держави. Нестаток коштів для повномасштабного фінансування інноваційних заходів у сфері інноваційного підприємництва у зв'язку із соціальними проблемами; невисокий рівень венчурних інвестицій; складність процедури отримання бюджетного фінансування у зв'язку із складністю бюрократичних процедур, викликаних високими ризиками інноваційного підприємництва; низький рівень. Позиції сфери підприємницької діяльності. Ще доволі слабкорозвинена інфраструктура МСП; низька інвестиційна привабливість підприємств з інноваційною складовою; низька привабливість підприємницької діяльності із залученням інноваційних технологій з причини їх високої собівартості; відсутність структури, яка має координувати зв'язки між науковими закладами, державними органами та підприємствами у питаннях інноваційного розвитку. Стан науки, освіти, кадрової складової. Низька привабливість наукової діяльності; значний відтік професійних кадрів за кордон; недостатній рівень освіти.
Латвія	Фінансові методи участі держави. Соціальні проблеми, наявність зовнішнього боргу; низький рівень державної підтримки інноваційної діяльності. Позиції сфери підприємницької діяльності. Слабкі позиції державно-приватного партнерства; низький рівень патентної діяльності. Стан науки, освіти, кадрової складової. Відсутній зв'язок між науковими, освітніми закладами та підприємництвом; ще недостатній рівень освіти; недостатність кадрів для сфери інноваційного підприємництва.
Словацька Республіка	Фінансові методи участі держави. Недостатній рівень фінансування інноваційного підприємництва; недосконала система державного стимулювання. Позиції сфери підприємницької діяльності. Недосконалість правового поля; неврегульованість механізму ліцензування та патентування; низька інвестиційна привабливість підприємств МСП; відсутність програми модернізації підприємств; відсутність концепції розвитку сфери інноваційного підприємництва; низький рівень інформатизації. Стан науки, освіти, кадрової складової. Відсутність висококваліфікованих кадрів, здатних обслуговувати сферу інноваційної підприємницької діяльності; низький кількісний та якісний рівень НДДКР.
Болгарія	Фінансові методи участі держави. Відсутність програмної державної політики розвитку інноваційного підприємництва. Позиції сфери підприємницької діяльності. Невелика кількість високотехнологічних галузей господарства; низька привабливість інноваційного підприємництва з причин відсутності сталої системи заохочування, високих ризиків інноваційного підприємництва та високої вартості інноваційних технологій; відсутність диверсифікаційних механізмів. Стан науки, освіти, кадрової складової. Недостатній рівень освіти; кадровий дефіцит в сфері науки та інновацій.
Польща	Фінансові методи участі держави. Недостатньо коштів для фінансування в повному обсязі заходів інноваційної політики в сфері підприємництва; низький рівень державного стимулювання впровадження інновацій в підприємницьку діяльність; орієнтація держави здійснення інноваційного розвитку за приватний кошт. Позиції сфери підприємницької діяльності. Відсутність розвинутої інноваційної інфраструктури; низький рівень зарплати; постійні зміни галузевої структури; відсутність конкурентоспроможних галузей; низька інноваційна активність МСП у зв'язку із високою вартістю та високим рівнем ризиків інноваційного підприємництва. Стан науки, освіти, кадрової складової. Низький рівень привабливості наукової діяльності; відсутність інноваційних НДДКР; відсутність; відсутній зв'язок між науковими, освітніми закладами та підприємництвом; недостатній рівень освіти для фахівців інноваційних сфер.
Російська Федерація	Фінансові методи участі держави. Відсутність програми монетизації інноваційних винаходів; відсутність системи фінансового та податкового стимулювання. Позиції сфери підприємницької діяльності. Недосконалість правового поля; відсутність активної державної політики розвитку інноваційного підприємництва соціальної спрямованості; відсутність інноваційної інфраструктури; низька привабливість інноваційного підприємництва в середньому та малому бізнесі (орієнтація на крупні підприємства); низький рівень інтеграції наукових винаходів у підприємницьку діяльність; низька інтегрованість російських підприємств у світовий технологічний ринок. Стан науки, освіти, кадрової складової. Відсутність збалансованої координації між наукою, підприємництвом та урядом; застарілість основних фондів наукових організацій; низька привабливість наукової діяльності.

Продовження таблиці 4

Молдавська Республіка	Фінансові методи участі держави відсутність системи фінансового державного стимулювання. Позиції сфери підприємницької діяльності. Висока корупційна складова; відсутня програма інноваційного розвитку; відсутність нормативно-правової бази для діяльності інноваційних підприємств. Стан науки, освіти, кадрової складової відсутня взаємодія наукових закладів та підприємництва; низький рівень освіти.
Україна	Фінансові методи участі держави. Соціальні проблеми у зв'язку із воєнними діями в Зоні АТО, недостатній рівень фінансування інноваційного підприємництва. Позиції сфери підприємницької діяльності. Невиконання норм законів, які встановлюють пільговий режим оподаткування підприємств інноваційного сектору у зв'язку із недоопрацюванням механізму надання податкових пільг; низький рівень (2,5%) державного фінансування інноваційних МСП; Фрагментарний характер інноваційної політики; структурна деформація інноваційної діяльності підприємств; відсутність економічного державного заохочення для МСП із інноваційною складовою; зменшення інноваційної ємності внутрішнього ринку; низький рівень конкурентоспроможності національного інноваційного продукту; орієнтація уряду на підтримку інноваційного розвитку великих підприємств стратегічного напрямку (авіабудування, хімічна галузь, космічне ракетобудування, машинобудування); відсутність інноваційної інфраструктури. Стан науки, освіти, кадрової складової. Зниження рівня наукового потенціалу; зменшення кількості науково-технічних спеціалістів; відсутність необхідного рівня державного фінансування НДДКР.
Казахстан	Фінансові методи участі держави низький рівень фінансування НДДКР; нестача бюджетних коштів; сировинна спрямованість економіки. Позиції сфери підприємницької діяльності. Відсутність підприємницької інфраструктури. Стан науки, освіти, кадрової складової відсутність зв'язків між науковими закладами та МСП, відсутність наукомістких і високотехнологічних виробництв; низький рівень НДДКР.
Республіка Білорусь	Фінансові методи участі держави. Брак коштів; слабкорозвинута кредитно-банківська система; відсутня система стимулювання інноваційного підприємництва. Позиції сфери підприємницької діяльності. Відсутність правового поля, яке регулює діяльність підприємств з інноваційною складовою; низький рівень захисту інтелектуальної власності; низький рівень наукоємності білоруського ринку. Стан науки, освіти, кадрової складової. Низький рівень НДДКР, відсутній зв'язок між науковими, освітніми закладами та підприємництвом; нестача фахівців, здатних працювати в сфері інноваційного підприємництва; недостатній рівень освіти для фахівців інноваційних сфер.

Джерело: розроблено автором за даними [3, 4, 5, 6, 8, 9]

Список літератури:

- Інноваційна діяльність промислових підприємств України у 2014 році / Державна служба статистики України. Доповідь. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://ukrstat.org/uk/druk/publicat/kat_u/publnauka_u.htm
- Інноваційна діяльність промислових підприємств України у 2015 році / Державна служба статистики України. Доповідь. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ukrstat.org/uk/druk/publicat/katu/publnaukau.htm>
- Глобальний індекс інновацій 2016. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_gii_2016.pdf
- Глобальний індекс інновацій 2015. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_gii_2015.pdf
- Інноваційна політика зарубіжних країн: концепції, стратегії, пріоритети (інформаційно-аналітичні матеріали, підготовлені Комітетом Верховної Ради України з питань науки і освіти та Міністерством закордонних справ України) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kno.rada.gov.ua/komosviti/doccatalog/document?id=48725>
- Інновації в Україні: Європейський досвід та рекомендації для України. – Том 3. – Інновації в Україні: пропозиції до політичних заходів Остаточний варіант (проект від 19.10.2011). – К.: Фенікс, 2011. – 76 с. – (проект ЄС «Вдосконалення стратегій, політики та регулювання інновацій в Україні»).
- Стратегія інноваційного розвитку України на 2010–2020 роки в умовах глобалізаційних викликів: Матеріали Парламентських слухань у Верховній Раді 17 червня 2009 р. / За загальною ред. професора В. І. Полохала. – К.: Парламентське видавництво, 2009. – 632 с.
- European Innovation Scoreboard 2016. Comparative analysis of innovation performance. 2016. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.knowledgetransferireland.com/About_KTI/Reports-Publications/European-Innovation-Scoreboard-2016.pdf
- Программа деятельности правительства Республики Молдова на 2016-2018 годы. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gov.md/sites/default/files/document/attachments/pravitelstvo_respubliki_moldova_-_programma_deyatelnosti_na_2016-2018_g.pdf
- Андрощук Г. А. Коммерциализация результатов исследовательской деятельности: зарубежный опыт государственной поддержки // 13-я Международная научно-практическая конференция «Актуальные проблемы интеллектуальной собственности». Материалы выступлений. Ялта, 15 сентября 2008 – С. 47–60.
- Ілляшенко С. М. Інноваційний менеджмент: підручник / С. М. Ілляшенко. – Суми: Університетська книга, 2010. – 334 с.
- Казаков В. В. Организационно-финансовый механизм формирования и реализации инновационной политики экономических систем капитала [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sun.tsu.ru/mminfo/000063105/363/image/363-157.pdf>
- Бондарчук Н. В. Моделі управління інноваційним потенціалом регіонів / Н. В. Бондарчук // Державне управління: удосконалення та розвиток. – 2011. – № 2. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=246>

Кулак Н.В.

Київський національний університет технологій і дизайну

ОБЩИЕ ТЕНДЕНЦИИ ГОСУДАРСТВЕННОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ ИННОВАЦИОННОГО РАЗВИТИЯ СФЕРЫ ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Аннотация

В статье изложены результаты исследования общемировых тенденций государственного регулирования инновационного развития сферы предпринимательской деятельности. Проанализированы особенности механизма государственного регулирования инновационной деятельности малого и среднего предпринимательства в Украине.

Ключевые слова: инновационная деятельность, государственное регулирование, предпринимательская деятельность.

Kulak N.V.

Kyiv National University of Technologies and Design

GENERAL TRENDS OF THE GOVERNMENT REGULATION OF INNOVATIVE DEVELOPMENT OF THE ENTREPRENEURIAL ACTIVITY SPHERE

Summary

The article presents the results of a study of global trends of state regulation of innovative. The features of the mechanism of state regulation of innovation activities of small and medium business in Ukraine.

Keywords: innovation, government regulation, business activity.